

Nr 183.

Av herr **Lithander**, om införande av tull å fotbollar.

Som en följd av idrottens utveckling under de senaste decennierna har tillverkningen av idrottsredskap av olika slag blivit en rätt så betydande industriell verksamhet. Även i Sverige finnas flera fabriker inom detta område och bl. a. har tillverkningen av fotbollar givit många arbetare sitt levebröd. Fotbollar framställas nämligen till stor del genom »handsyning», varför arbetskostnaden blir hög (c:a 4 kr. pr fotboll).

På senare tid har en betydande import av fotbollar ägt rum från Indien och denna import kommer av allt att döma att ökas än ytterligare under innevarande år, därest icke åtgärder till de inhemska företagens skydd vidtagas. Att de svenska fabrikanterna icke kunna konkurrera med denna import utan ett effektivt tullskydd torde vara uppenbart med hänsyn till ovannämnda arbetskostnad, då ju arbetet i Indien betalas synnerligen lågt.

Fotbollar förtullas under tulltaxans nummer 305 (statistiskt nummer 674) och tullbeläggas sålunda med 120 kronor för 100 kg., vilket motsvarar en tull av endast 3—8 % av inköpsvärdet.

Då de svenska företagen tillverka goda kvaliteter förefinnes enligt min uppfattning icke någon som helst anledning till import av fotbollar. Då vidare konkurrens förefinnes mellan inhemska företag, varför någon oskälig prisförhöjning icke är att befara, anser jag, att den nuvarande tullsatsen bör höjas till 5 kronor per kg., vilket motsvarar c:a 2 kronor per styck för en boll av normalstorlek.

Jag hemställer sålunda,

att riksdagen måtte besluta en tullsats av 5 kronor per kg. för fotbollar.

Stockholm den 21 januari 1933.

Edvard Lithander.
